

Proposta de resolució

Per la defensa del català a l'escola

En la darrera Conferència Nacional d'Esquerra Republicana hem renovat el compromís republicà amb la llengua catalana, l'occità a l'Aran i les llengües de signes catalana i valenciana, llengües pròpies en una societat plurilingüe i garantia d'igualtat d'oportunitats i de cohesió social als Països Catalans.

Un compromís també que serveix per fer front a aquelles ideologies que afavoreixen l'expansió de les llengües dominants en detriment de les que hi han quedat subordinades, i a l'estratègia permanent de minorització de les llengües pròpies diferents del castellà per part dels poders de l'Estat espanyol.

Els poders públics han de treballar per assegurar el coneixement de la llengua catalana per part de tota la població i fomentar i garantir el seu ús en un marc realment igualitari en tots els àmbits de la vida pública.

En aquest sentit, el Pacte Nacional per la Llengua encetat aquesta legislatura ha de ser un dels grans projectes de país, una aposta pel diàleg transversal, clar i rigorós sobre el present i el futur del català que ha de permetre impulsar polítiques modernes, inclusives i constructives per abordar adequadament els reptes que afronta el català al Principat de Catalunya.

A finals de setembre de 2021 el Parlament de Catalunya encarregava al Govern l'impuls del Pacte amb una àmplia majoria, 115 vots a favor, i a principis d'aquest 2022, les diferents fases del procés del Pacte han començat a caminar.

Just a finals de novembre, el Tribunal Suprem inadmetia el darrer recurs de la Generalitat contra la sentència del TSJC del 16 de desembre del 2020, cosa que confirmava la fermesa de la sentència que declara l'obligació de la Generalitat d'adoptar les mesures necessàries per garantir que tot l'alumnat del sistema educatiu de Catalunya rebi de manera immediata i efectiva l'ensenyament en llengua vehicular de les dues llengües oficials en els percentatges que es determinin, en cap cas inferiors al 25% en un i altre cas.

Aquesta ingerència judicial esdevé un punt d'inflexió en la batalla juridicopolítica contra el model d'immersió lingüística, que és, en definitiva, una batalla contra la normalització de la llengua catalana.

Davant l'ofensiva judicial, i tenint en compte el termini de dos mesos per part de la Generalitat per executar voluntàriament la sentència (que es complia el 25 de març) el Departament d'Educació ha iniciat els tràmits per fer el decret de desplegament del títol segon de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC), sobre el règim lingüístic del sistema educatiu, i d'acord amb allò aprovat a la LOMLOE. També ha encarregat a la Universitat de Barcelona (UB) una enquesta sobre la realitat sociolingüística dels centres educatius de Catalunya, i està desplegant el Pla d'impuls del català al sistema educatiu de Catalunya previst al pla de Govern i ja iniciat a més de 200 centres.

En paral·lel, des del Parlament s'ha treballat, des de la discreció i les àmplies majories i consens, una modificació i actualització de la Llei de Política lingüística del 1998 per tal de donar seguretat jurídica a l'administració i als centres, a l'alumnat i a la comunitat educativa en general, desactivant les quotes lingüístiques a l'educació que, al marge de la pedagogia, pretén imposar el tribunal i que va impulsar la Llei Wert.

La voluntat de la reforma legislativa és clara: desactivar un mandat general sense base científica per poder dur a terme les polítiques de millora del coneixement i de l'ús del català que s'acordin al Pacte Nacional per la Llengua i de reforç del servei educatiu de Catalunya que ha d'impulsar el Departament d'Educació, per fer-lo una eina més efectiva per a la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i l'excel·lència.

És en aquesta línia, que la modificació de l'article 21 de la Llei de Política Lingüística fuig de l'aplicació de percentatges com volia obligar la sentència judicial, deixant clar que el català és la llengua "normalment emprada com a llengua vehicular", establint que el castellà "també és utilitzat" perquè els alumnes catalans tenen dret a rebre els ensenyaments "de les llengües oficials" "i en les llengües oficials", i dictamina que ho serà en els termes que fixin els projectes lingüístics de cada centre tot tenint en compte "la situació sociolingüística i l'evolució del procés d'aprenentatge lingüístic, oral i escrit, d'acord amb els instruments de control, avaluació i millora de les competències lingüístiques". "Per determinar l'abast d'aquesta presència s'inclourà, des d'un abordatge global i integrador, els recursos d'aprenentatge, inclosos els de caràcter digital i els usos lingüístics de l'alumnat a l'aula i en el conjunt del centre educatiu", prossegueix el text. Uns projectes lingüístics de centre que hauran de ser validats pel Departament d'Educació, que vetllarà perquè allò disposat per cada centre estigui fonamentat en la realitat lingüística de l'entorn.

Per tot l'expressat anteriorment, el Consell Nacional d'Esquerra Republicana:

- Defensa el model d'escola catalana, que es basa en la immersió lingüística i en el català com a llengua vehicular, de manera que es garanteix el domini del català, del castellà, l'aranès a l'Aran i d'altres llengües, perquè és la manera de garantir un model que cohesiona i que és clau per a la igualtat d'oportunitats.
- Es mostra a favor de reduir la pressió sobre l'escola i alliberar de manera efectiva els centres i els seus responsables de l'acció judicial, vinculant el model lingüístic a la realitat i a les dades contrastades sobre coneixement i ús de les llengües. I en aquest sentit, defensa que siguin les institucions qui assumeixin responsabilitats polítiques i actuïn amb solidesa i sentit de la realitat per garantir la formació i la competència lingüística en català de tot l'alumnat.
- Es referma en la defensa de l'acord ampli per fer la modificació de la Llei de Política Lingüística i en la necessitat de treballar sempre amb el màxim consens, diàleg i transversalitat, posant en valor que són el Parlament i el Govern qui acaben prenent les decisions sobre la política educativa i lingüística a Catalunya.
- Constata que la llengua catalana és una qüestió de país i per tant, lamenta l'ús partidista que fan alguns sobre la llengua catalana per treure'n un rèdit particular. I es compromet a seguir treballant sempre per consolidar el consens respecte la defensa de la llengua.
- Encoratja el Govern a seguir desplegant totes aquelles accions que van dirigides a reforçar el català en la nostra societat, com, entre d'altres:
  - El Pacte Nacional per la Llengua
  - El pla d'impuls del català a l'escola
  - El desplegament normatiu necessari per garantir el model d'escola catalana i la seguretat jurídica dels projectes lingüístics.